

A Csongrád Megyei Helyi Csoport

Balról: Sere Ferenc, Barátossy Gábor, Cserép János, Halápi Nándor és Duska József

a szegedi „Kiss Ferenc” Erdészeti Szakközépiskola kollégiumának klubszobájában tartotta éves közgyűlését. 134 tagtársunk közül 54-en jelentek meg. Közgyűlésünket megtisztelte *Barátossy Gábor*, az Erdészeti Hivatal elnöke, *Cserép János*, az OEE elnöke és *Duska József*, az OEE általános elnökhelyettese. Mind a hárman vitaindító és tájékoztató előadást tartottak.

Barátossy Gábor az erdőgazdálkodás mai szervezeti rendszerét és a gazdálkodás mutatóit ismertette. Kitért arra, hogy a magántulajdonban lévő erdők területéből még 250 ezer ha rendezetlen. A vadgazdálkodás esetén a fokozódó vadkárok

oka a felduzzasztott vadállomány. A természetvédelemnél: az állami erdők 34%-át valamilyen védelmi korlátozás terheli, míg a fejlett EU-s tagállamok esetében ez lényegesen kisebb, 6–8% körüli. Nem a védelmi és a gazdasági korlátozással van probléma, hanem a gazdasági szabályozó rendszerrel – a korlátozás ellentételezése még mindig megoldatlan.

Ismertette a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet létrehozását és ebbe az erdők és az erdészek szerepét. Kitért az európai uniós csatlakozás kérdéseire is.

Cserép János, mint az OEE elnöke ismertette a 2002–2006. évek cselekvési

programját, egyesületi célkitűzéseit. Érdekképviselő és érdekvérvényesítés fontosságát hangsúlyozta. Az állami tulajdonú, nem védett területen lévő termőföldön gazdálkodás új szervezete az NFA, melyen belül a helyi birtokhasznosítási bizottságokban szerep jut az erdészeti érdekképviselőnek, így az OEE-nek is. Kitért az Egyesület és a Természetvédelmi Hivatal közötti együttműködésre is.

Duska József elnök az erdészet és a természetvédelem közötti konfliktusok helyi megbeszéléses kezelését tartja a legfontosabb megoldásnak.

Történeti visszatekintésében utalt arra, hogy az erdők irtása hozta létre az erdészszakmát abból a célból, hogy az erdők felújítását és szakszerű kezelését megoldja. A gazdálkodók az előállított termékből élnek. Az erdészszakmában a kitemelt faanyagot tekintik terméknek, holott az erdőt kellene annak tekinteni a teljes életközösségével és szolgáltatásaival.

Az előadások után a tagságunk aktívan hozzászólt a hallottakhoz. Kérdések hangzottak el a rendezetlen erdőterületek, az európai uniós csatlakozás, a magánerdőgazdálkodás képviselője, a természetvédelmi korlátozás az akácfajjal indokolatlan mellőzése ügyében.

A titkári beszámoló és az ez évi munkaterv előterjesztése után törzsgárda-tagjainkról is megemlékeztünk oklevél átadásával – a 25 éves tagságra díszkorsót adtunk.

Cserép János, Egyesületünk elnöke is köszöntötte törzsgárda tagjainkat és személyesen adta át a megemlékező oklevelet *Mayer György* tagtársunknak 60 éves egyesületi tagsága alkalmából.

Sere Ferenc

Húsz év múlva

Egyszer kisfiammal elmentem sétálni. Ahogy mentünk, a régi iskolaudvarra néztem, és megláttam a nagyra nőtt tölgyfát, és azt mondtam a fiannak:

– Látod, gyermekem! Ezt a fát még édesanyád ültette gyermekkorában.

Aztán bementünk az udvarra, s a fa alá leültünk. Nagyon hűvös volt, egy picit fázunk, de hirtelen kisütött a nap, és már nem dideregünk. Kisfiam hozzám bújott, és kíváncsian kérdezte tőlem:

– Édesanya, mikor ültették ezt a fát, és miért?

Könnyes szemmel mondtam el gyermekemnek azt a szép szeptemberi napot, mikor elültettük a tölgyfát. Páli Szent Vincét, iskolánk védőszentjét ünnepeltük. Napsütéses délelőt volt, mikor tanító néni azt mondta, hogy menjünk le az udvarra, mert fát ültetünk. Az osztályból mindenki izgatottan rohant le, hogy megnézhesse a fontos eseményt. A nagyok már sűrögtek-forogtak a fának kiásott gödör körül. Énekszóval köszöntöttük az „új lakót” az iskolában. Tanáraink felhívták figyelmünket, hogy gondozzuk, öntözzük, mert majd gyermekeink is alatta játszanak.

És íme, valóban így van. De ezt már fi-am nem hallotta, mert a lenge szél és a jó levegő elaltatta karjaiban.

Remélem, sok vidám percet tölt kisfiam e szép, terebélyes fa alatt.

Bognár Ildikó

Mayer György (oklevéllel) 60 éve tagtársunk

